

Tilburg University

Eerste hulp bij juridisch bronnenonderzoek

van Dijck, Gijs

Published in:
Surinaams Juristenblad

Publication date:
2015

Document Version
Peer reviewed version

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
van Dijck, G. (2015). Eerste hulp bij juridisch bronnenonderzoek: waar te zoeken en hoe relevante bronnen te selecteren op het internet? *Surinaams Juristenblad*, (2), 29-37.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Eerste hulp bij juridisch bronnenonderzoek: waar te zoeken en hoe relevante bronnen te selecteren op het internet?

Gijs van Dijck^{*}

1. Inleiding

Er is opvallend weinig literatuur over het doen van juridisch onderzoek indien een uitgebreide boekencollectie ontbreekt en indien een gebrek aan licenties of abonnementen op juridische tijdschriften er toe leidt dat informatie in deze tijdschriften niet toegankelijk is. Geen of nauwelijks toegang tot relevante boeken en tijdschriften zorgt voor beperkingen, niet alleen voor degenen die onderzoek wensen of dienen te doen (bijvoorbeeld een artikel willen publiceren, een scriptie willen schrijven, of een rapport voor een opdrachtgever dienen te produceren), maar ook ten aanzien van de informatievoorziening, en daarmee de ontwikkeling in een bepaald land of in een bepaalde regio.

^{*} Als associate professor verbonden aan Tilburg Law School, Tilburg University, Nederland. De auteur dankt, in alfabetische volgorde, Thomas van Alphen, Yannick Govaert en Fleur Verhaegh voor hun opmerkingen bij een eerdere versie van dit artikel.

Hoe aan relevante bronnen te komen bij gebrek aan toegang tot betaalde bronnen? De vraag krijgt nauwelijks aandacht,¹ terwijl zij wel relevant is. Er zijn wereldwijd verschillende landen, gebieden, jurisdicties en onderwijsinstellingen die niet of nauwelijks toegang hebben tot betaalde juridische bronnen. Waar men doorgaans wel toegang toe heeft, is het internet. Deze bijdrage bespreekt waar bronnen gevonden kunnen worden en hoe relevante bronnen kunnen worden geselecteerd. Dit artikel richt zich op boeken en juridische tijdschriften, vooral in een internationale context, en niet op het vinden van wetgeving, memorie van toelichting en jurisprudentie, aangezien deze bronnen sterk per land verschillen.

De opzet van dit artikel is als volgt. Eerst komt aan de orde waar bronnen kunnen worden gevonden (*par. 2*), gevolgd door een bespreking van hoe relevante bronnen kunnen worden geselecteerd (*par. 3*). Tot besluit volgt een aantal algemene opmerkingen over het doen van bronnenonderzoek (*par. 4*).

2. Beschikbare bronnen

Ook al wordt een hoeveelheid bronnen niet ontsloten zonder er voor te hoeven betalen, neemt het aantal bronnen die vrijelijk kunnen worden geraadpleegd toe. Zogenaamde ‘open access’-tijdschriften, zoals *Journal of Legal Analysis*, *Duke Law Journal*, *Journal of Legal Education*, *Law*

¹ Bestaand onderzoek heeft vooral betrekking op het zoeken, selecteren en interpreteren van ‘betaalde’ bronnen, zie onder andere Elias & Editors 2012; Cohen & Olsen 2010; Barkan & Mersky & Dunn 2009; Hutchinson 2010; Strauss 2014.

and Method en Utrecht Law Review worden steeds gewoner en populairder, en ook hoofdstukken uit boeken of soms zelfs complete boeken zijn in toenemende mate vrij toegankelijk.²

Google Scholar kan behulpzaam zijn om relevante informatie te vinden.³ Kenmerkend voor Google Scholar is dat het specifiek gericht is op het zoeken van academische literatuur.⁴ Het zoekproces is hetzelfde als bij Google of andere internetzoekmachines. Het zoekstelsel wordt dan ook geprezen voor het gebruiksgemak en voor het feit dat het resultaten ontsluit die via bibliotheekzoeksystemen mogelijk niet of moeilijk te vinden zijn.⁵ Google Scholar tracht naar eigen zeggen informatie te rangschikken op een manier zoals onderzoekers dat doen,⁶ maar het is moeilijk te beoordelen wat daar van terecht komt. Dit is ook de kritiek op Google Scholar: het geeft mogelijk onbetrouwbare resultaten bij geavanceerde zoekstrategieën, het is niet transparant in hoe het komt tot haar resultaten en het aantal citaties kan worden opgekrikt zodat bepaalde artikelen relevanter lijken dan ze daadwerkelijk zijn.⁷

Het *Social Science Research Network* (SSRN)⁸ is een alternatief zoekstelsel. SSRN is opgericht in 1994 en is een van de grootste ‘open-access’-databases in de wereld, in ieder geval op

² Zie bijvoorbeeld Parker 2010, die de opkomst van ‘open access’ databanken in het juridische veld beschrijft en daarbij stelt dat 40% van de rechtenfaculteiten in de Verenigde Staten publicaties van haar medewerkers opslaat op een zodanige manier dat zij opzoekbaar zijn via zoekmachines op het internet.

³ <<https://scholar.google.nl/>>.

⁴ De zoekmachine heeft ook een functie waarmee rechtspraak kan worden gezocht.

⁵ Bijvoorbeeld Kesselman & Watstein 2005; Giles 2005; .

⁶ <<https://scholar.google.com/intl/en/scholar/about.html>> (laatst geraadpleegd 3 juni 2015).

⁷ Shultz 2007, Table 1 (providing an overview); ‘4 reasons why Google Scholar isn’t as great as you think it is’, <http://blog.impactstory.org/googe-scholar-profiles-fail/> (laatst geraadpleegd 3 juni 2015).

⁸ <www.ssrn.com>

juridisch gebied.⁹ Het doel van SSRN is om onderzoek wereldwijd te verspreiden onder onderzoekers en andere geïnteresseerden, en om communicatie tussen hen te faciliteren tegen de laagst mogelijke kosten.¹⁰ Het laatste blijkt onder meer uit het feit dat auteurs hun bijdragen zonder kosten kunnen uploaden en dat de meeste bijdragen zonder lidmaatschap ‘subscription’ en ook zonder kosten kunnen worden gedownload. De SSRN-bibliotheek bevat samenvattingen, gepubliceerde artikelen, hoofdstukken uit boeken en zogenaamde ‘working papers’.

SSRN spreekt aan omdat het verschillende publicaties bevat van meerdere juridische onderzoekers. Daarnaast dragen diverse onderzoekers ook daadwerkelijk bij aan het vrij toegankelijk maken van publicaties door hun werk op SSRN te plaatsen. Het is zelfs vrij normaal dat zij een pdf-bestand plaatsen van het artikel zoals dat in het betreffende tijdschrift is of zal worden geplaatst. De database kent tevens een zoekmogelijkheid. Aan de hand van trefwoorden kan worden gezocht op titels van publicaties, op samenvattingen en op auteurs, althans de namen ervan. Voorts biedt SSRN de mogelijkheid om zoekresultaten te beperken voor wat de periode betreft waarin de publicatie is verschenen (afgelopen week, afgelopen jaar, afgelopen drie jaar).

Een belangrijk aandachtspunt is dat SSRN verschillende typen uploads kan bevatten. Auteurs kunnen publicaties uploaden, maar ook working papers. Working papers zijn werk in uitvoering, doorgaans concept-artikelen. Auteurs kunnen verschillende versies van working papers uploaden, waarbij het kan voorkomen dat de inhoud in een nieuwe versie wordt aangepast ten opzichte van een oudere versie. SSRN kent een proces waarin uploads worden gereviewd voordat

⁹ Nummer 3 volgens de *Ranking Web of Repositories* <<http://repositories.webometrics.info/en/search/Rankings/ssrn>> (laatst geraadpleegd 3 juni 2015), nr. 1 volgens diezelfde ranking in juli 2012 <http://www.ssrn.com/update/general/ssrn_faq.html> (laatst geraadpleegd 3 juni 2015).

¹⁰ <http://www.ssrn.com/update/general/ssrn_faq.html> (laatst geraadpleegd 3 juni 2015).

zij op de website worden geplaatst. Dit gebeurt ook indien er een nieuwe versie wordt geüpload. Het is echter niet duidelijk waar het reviewproces precies uit bestaat. Daarnaast kunnen auteurs om verschillende redenen een working paper uploaden. Zij kunnen dit doen als onderdeel van een presentatie op een conferentie of symposium, om opmerkingen en feedback te vergaren of om een onderwerp toe te eigenen.

Als vuistregel geldt dat het beter is niet naar een working paper te verwijzen. Soms staat dit expliciet in de paper zelf.¹¹ Het probleem met working papers moge inmiddels duidelijk zijn: het is ‘work in progress’ wat nog aangepast kan worden, waardoor de eindversie kan verschillen van een eerder conceptversie. Te denken valt bijvoorbeeld aan een auteur die een presentatie heeft gehouden op een conferentie en met de verkregen input aan de slag gaat om de publicatie te verbeteren en te herschrijven. Neemt men toch argumenten, redeneringen, inzichten, of resultaten over uit een working paper, dan is een verwijzing niettemin op zijn plaats, zeker als de informatie niet ook in andere publicaties kan worden gevonden. Een verwijzing is dan vereist. De working paper is dan immers de primaire bron waar de informatie is gevonden. Wat wel is toegestaan, is dat de bronnen uit een working paper worden gebruikt en er in een eigen werk naar wordt verwezen, mits de bron waar naar wordt verwezen zelf is geraadpleegd.¹²

De zoekresultaten op SSRN geven aan of de ‘hits’ zijn gepubliceerd, en zo ja, in welk tijdschrift. Auteurs die een paper uploaden kunnen een bronverwijzing toevoegen indien de paper is gepubliceerd. Deze informatie kan bij het uploaden worden toegevoegd door de auteur, of op

¹¹ Bijvoorbeeld: ‘draft’ of ‘do not cite’.

¹² Indien de working paper een literatuuroverzicht betreft en (vrijwel) het gehele overzicht wordt overgenomen, zijn verwijzingen ook noodzakelijk. Het hangt er voor een verwijzing dus ook van af hoe substantieel het werk is dat wordt gebruikt.

een later moment. Dergelijke gegevens kunnen behulpzaam zijn bij het inschatten van de kwaliteit en bruikbaarheid van de paper.

De populariteit van een paper kan worden gebaseerd op het aantal downloads van de bijdrage, op het aantal keer dat de samenvatting ('abstract') is bekeken, of beide. Afgaan op het aantal downloads of 'abstract views' is echter niet aan te bevelen. Het aantal downloads kan eenvoudig worden opgekrikt, bijvoorbeeld door een paper voor te schrijven in een cursus voor veel studenten. Het aantal downloads is dan ook afhankelijk van verschillende aspecten, waaronder de bekendheid van de auteur, of de bijdrage is gepubliceerd, in welk tijdschrift, hoe gespecialiseerd de bijdrage is (minder downloads bij bijdragen over gespecialiseerde onderwerpen) en bij welke gelegenheden de bijdrage kan worden gedownload (bijvoorbeeld ten behoeve van een conferentie of een cursus). Het aantal views is dus niet zaligmakend. Het is verstandig om vooral ook op andere informatie te letten.

Daarnaast kunnen *websites van auteurs of van de instellingen waaraan zij verbonden zijn* een nuttige bron zijn van informatie. Indien een bijdrage niet kan worden gevonden via Google, Google Scholar of SSRN, kan de website van de auteur een goede plaats zijn om de relevante publicatie te vinden. Het stelt een onderzoeker bovendien in staat om te bezien of er wellicht andere, meer recente publicaties over het betreffende onderwerp te vinden zijn. Het is tevens mogelijk om deze strategie aan het begin van het zoekproces toe te passen. Dat wil zeggen, een onderzoeker zoekt naar experts op het onderwerp, achterhaalt vervolgens de website van die auteur(s), identificeert de meest recente publicatie van die auteur over het betreffende onderwerp en spoort andere bronnen op door de verwijzingen in die bijdrage(n) na te lopen. Een dergelijke strategie of aanpak kan vooral effectief zijn indien de gevonden auteur een autoriteit is op het betreffende onderzoeksgebied. Indien de gewenste publicaties niet te raadplegen of vindbaar zijn,

is het mogelijk om contact te zoeken met de auteur en om hem/haar te verzoeken de publicatie waar men naar op zoek is toe te sturen.

Tot slot kan relevante informatie worden gevonden door websites zoals *Google Books* te doorzoeken. Om commerciële redenen laat Google Books bepaalde passages weg om te voorkomen dat internetgebruikers zonder kosten hele boeken kunnen downloaden. Dit neemt niet weg dat belangrijke delen van boeken nog altijd kosteloos raadpleegbaar zijn.

3. Selectie van bronnen

Het zoeken naar bronnen kan er toe leiden dat meer publicaties worden gevonden dan dat er kunnen of hoeven te worden bestudeerd. Dit is doorgaans het geval wanneer naar bronnen wordt gezocht op het internet,¹³ in het bijzonder indien gebruik wordt gemaakt van Google. In deze paragraaf wordt ingegaan op dat wat onlosmakelijk verbonden is aan het zoeken naar bronnen: het selecteren van relevante bronnen uit een hoeveelheid gevonden bronnen.

Het spreekt voor zich dat het uiteindelijk de inhoud is die bepalend zou moeten zijn voor welk materiaal wel en wat niet wordt bestudeerd, maar met een grote hoeveelheid bronnen ontkomt men er nu eenmaal niet aan om een aantal heuristieken te gebruiken om publicaties te selecteren. Formele criteria zijn heuristieken om het selectieproces op een snelle maar toch effectieve wijze te laten verlopen, zeker in het begin van het onderzoek.

Een criterium dat bruikbaar is, is de *status van de publicatie*. Deze regel is hierboven reeds besproken. Gepubliceerde artikelen en boeken genieten de voorkeur boven ongepubliceerde

¹³ Zie bijvoorbeeld Davidson 2010, 563, in welke publicatie wordt gesteld dat technologische vooruitgang en ontwikkelingen in publicatiecultuur leidt tot een voortdurende toename van juridische informatie.

werken zoals working papers. Status ziet voorts op het type publicatie. Gaat het om een handboek of om een kritische bespreking van een bepaald onderwerp? Afhankelijk van het doel van het onderzoek (geldend recht beschrijven, nationaal recht vergelijken met buitenlands recht, leerstukken kritisch bespreken, ...) hebben bepaalde typen boeken (bijvoorbeeld handboeken of artikelen waarin geldend recht wordt beschreven bij het in kaart brengen van geldend recht) voorrang boven andersoortige publicaties.

Publicatiejaar is een ander criterium. Het kan nuttig zijn om te beginnen te lezen van recente werken in plaats van oudere publicaties.¹⁴ Indien men schrijft over de vraag of nationaal recht in overeenstemming is met internationaal milieurecht is het niet verstandig om publicaties over milieurecht van 20 jaar geleden door te nemen; in de tussentijd kan er in een rechtsgebied veel veranderd zijn, zeker op een gebied als milieurecht.

Problematischer zijn criteria zoals status van de uitgever, status van de auteur en de lengte van de publicatie. De *status van de uitgever / het tijdschrift* gaat over de vraag of de publicatie is uitgegeven door een prestigieus tijdschrift (Harvard Law Review is prestigieuzer Utrecht Law Review) of een prestigieuze uitgever (Oxford University Press is prestigieuzer dan Wolf Legal Publishers). De moeilijkheid voor beginnende of onervaren onderzoekers is echter dat zij doorgaans niet weten welke uitgevers of welk tijdschriften hoog aangeschreven staan. Er is ook geen algemeen geaccepteerde ranking die laten zien wat de prestigieuze uitgevers en tijdschriften zijn. Dit geldt in het bijzonder voor uitgevers van boeken. Uitgevers zoals *Cambridge University Press*, *Oxford University Press*, *Hart Publishing* en *Edward Elgar Publishing* staan hoog aangeschreven, maar het zijn zeker niet de enige uitgevers die goede boeken publiceren.

¹⁴ Behalve bij rechtshistorisch onderzoek of in andere gevallen waarin de onderzoeksvraag dit voorschrijft.

De *Washington and Lee Ranking* geeft een ranking voor tijdschriften gebaseerd op verschillende criteria, waaronder het aantal citaties van de artikelen gepubliceerd in het betreffende tijdschriften.¹⁵ Deze ranking kan helpen om een idee te krijgen van welke tijdschriften als goed staan aangemerkt. Een belangrijke beperking is echter dat de ranking vooral bestaat uit Amerikaanse tijdschriften. Dit blijkt uit hoe gerespecteerde tijdschriften uit andere continenten gerangschikt zijn. Zo staat het hooggewaardeerde *European Law Journal* lager op de lijst dan het (Amerikaanse) *Sports Lawyers Journal*.

Andere tijdschiftrankings zijn *Google Scholar Metrics*, de *ExpressO* ranking (ook vooral Amerikaans) en de *Siems World Law Journal Ranking 2011*.¹⁶ Een andere manier om een indruk te krijgen van of een tijdschrift als kwalitatief goed of hoogstaand kan worden aangemerkt is door te kijken naar de *Journal Impact Factor* (JIF) van het tijdschrift. JIFs geven doorgaans weer hoe vaak naar een bepaald tijdschrift wordt verwezen in een bepaalde periode. Problematisch aan JIFs is echter dat zij geen informatie geven over hoe vaak een specifiek artikel is geciteerd in andere publicaties. Het gevolg hiervan kan zijn dat vaak wordt verwezen naar publicaties uit tijdschrift Y (hoge JIF), maar niet naar publicatie Z in tijdschrift Y. Afgaande op de JIF lijkt de publicatie relevant, maar de vraag is of dat geldt voor deze specifieke publicatie (Z).

Net als andere formele criteria vormen tijdschiftrangschikkingen geen doorslaggevende maatstaf om kwaliteit van publicaties te beoordelen. Niet alle artikelen die worden gepubliceerd in een toptijdschrift hoeven toppublicaties te zijn. Het is mogelijk (en waarschijnlijk) dat interessante artikelen gevonden kunnen worden in andere tijdschriften dan toptijdschriften. Dit geldt in het bijzonder indien de problematiek specifiek is (bijvoorbeeld milieurecht). Daarbij komt

¹⁵ See <<http://lawlib.wlu.edu/LJ/>> (laatst geraadpleegd 1 juni 2015).

¹⁶ De rankings kunnen eenvoudig op het internet worden gevonden.

dat onderzoek heeft aangetoond dat redacties van in ieder geval Amerikaanse *law reviews* bevooroordeeld zijn. Kenmerkend voor Amerikaanse law journals is dat ze (1) worden bemand door studenten, niet door onderzoekers en (2) bij de redacties bekend is wie de auteur is en aan welke instelling de auteur verbonden is. Empirisch onderzoek naar meer dan 25.000 gepubliceerde artikelen in law reviews laat zien dat deze tijdschriften vaker artikelen afkomstig van de eigen faculteit publiceren dan artikelen van andere faculteiten, en dat dit des te meer geldt voor tijdschriften die als hoogste gerangschikt zijn.¹⁷ De les die hieruit kan worden getrokken is dat tijdschriften met een hoge positie in de rankings gemiddeld genomen betere publicaties bevatten dan lager gerankte tijdschriften, maar dat voorzichtigheid is geboden om deze conclusie door te trekken naar het niveau van de individuele publicatie.

Een andere indicatie van kwaliteit is de *status van de auteur*. Zoals hierboven gesteld, kan het zinvol zijn te zoeken naar auteurs die deskundig zijn op het onderwerp waar naar gezocht wordt, blijkend uit eerdere publicaties over het onderwerp. Bovendien krijgen publicaties van bekende auteurs al dan niet terecht meer aandacht en gewicht dan publicaties van relatief onbekende en beginnende onderzoekers.¹⁸ Om die reden kan het verstandig zijn om te beginnen met het selecteren en analyseren van publicaties van professoren (in plaats van Ph.D.s) van bekende (top)universiteiten (in plaats van onderzoekers aan onbekende universiteiten).

Net als bij tijdschiftrangschikkingen geldt dat men niet te veel moet willen varen op de status van de auteur. Een te rigoureuze toepassing van deze heuristiek leidt er toe dat goede papers met relatief onbekende auteurs over het hoofd worden gezien of als irrelevant worden aangemerkt terwijl ze in feite heel relevant blijken. Bovendien is de status van een auteur een aanwijzing, maar

¹⁷ Yoon 2013.

¹⁸ Van Hoecke 2011, 11.

geen garantie voor kwaliteit. Er zijn verschillende goede onderzoekers verbonden aan verschillende faculteiten en instituten over de hele wereld. Het verdient altijd aanbeveling om niet uitsluitend af te gaan op formele criteria, maar ook altijd een inhoudelijke check te laten plaatsvinden, al is het maar door de abstracts (samenvattingen) door te nemen.

4. Conclusie

Deze bijdrage gaat in op de vraag waar bronnen gevonden kunnen worden en hoe relevante bronnen kunnen worden geselecteerd indien men toegang tot het internet heeft, maar niet of nauwelijks boeken en licenties voor of abonnementen op juridische tijdschriften. De conclusie is dat behoorlijk wat informatie kan worden achterhaald door te zoeken via onder andere Google Scholar, SSRN en door auteurswebsites te raadplegen.

Daarnaast is besproken welke heuristieken kunnen worden gebruikt om op efficiënte wijze vast te stellen welke van de gevonden publicaties relevant zijn. Geen strategie is zaligmakend, maar het combineren van formele aspecten waarop kan worden gelet met een inhoudelijke toets, bijvoorbeeld door de samenvatting of inleiding door te nemen of te scannen, is een effectieve strategie om op efficiënte wijze relevante bronnen te selecteren.

Een gebrek aan juridische informatievoorziening kan gezien worden als een beperking, maar met de opkomst van de techniek en ‘open access’-beleid kan iemand in een korte periode uitgroeien tot expert in een bepaald gebied. Door de juiste informatiebestanden te raadplegen en door op efficiënte maar effectieve wijze relevante bronnen te selecteren bestaat de mogelijkheid om op een kennisniveau te komen die vergelijkbaar is met, of in de buurt komen van, degenen die toegang hebben tot een grotere hoeveelheid bronnen. De mogelijkheden om de

informatieasymmetrie te verkleinen zullen in de toekomst eerder toenemen dan afnemen. Het belang van een goede zoekstrategie zal dan ook groter worden.

Literatuur

Barkan, Mersky & Dunn 2009

Steven M. Barkan, Roy M. Mersky & Donald J. Dunn, *Fundamentals of Legal Research*: Foundation Press 2009.

Cohen & Olsen 2010

Morris L. Cohen & Kent Olsen, *Legal Research in a Nutshell*, Minnesota: Thomson west 2010.

Davidson 2010

Stephanie Davidson, 'Way Beyond Legal Research: Understanding the Research Habits of Legal Scholars', *Law Library Journal* 2010, p. 561-579.

Elias & Editors 2012

Stephen Elias & Nolo Editors, *Legal Research: How to Find & Understand the Law*, Berkeley: Nolo Press 2012.

Giles 2005

Jim Giles, 'Science in the web age: Start your engines', *Nature* 2005, p. 554-555.

Van Hoecke 2011

Mark Van Hoecke (red.), *Methodologies of legal research – which kind of method for what kind of discipline?*, Oxford: Hart Publishing 2011.

Hutchinson 2010

T. Hutchinson, *Researching and writing in law*, London: Thomson Reuters 2010.

Kesselman & Watstein 2005

Martin Kesselman & Sarah Barbara Watstein, 'Google Scholar(tm) and libraries: point/counterpoint', *Reference Services Review* 2005, p. 380-387.

Notess 2005

Greg R. Notess, 'Scholarly Web searching: Google Scholar and Scirus',
<<http://www.infotoday.com/Online/jul05/OnTheNet.shtml>>.

Parker 2010

Carol A. Parker, 'Institutional Repositories and the Principle of Open Access: Changing the Way We Think About Legal Scholarship', *New Mexico Law Review* 2010, p. 431-477.

Shultz 2007

Mary Shultz, 'Comparing test searches in PubMed and Google Scholar', *Journal of the Medical Library Association* 2007, p. 442-445.

Strauss 2014

Peter L. Strauss, *Strauss' Legal Methods- Understanding and Using Cases and Statutes*: West Academic Publishing 2014.

Yoon 2013

Albert H. Yoon, 'Editorial Bias in Legal Scholarship', *Journal of Legal Analysis* 2013, p. 309-328.